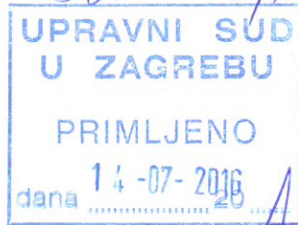

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

POVJERENSTVO ZA ODLUČIVANJE
O SUKOBU INTERESA

BROJ: 711-u-4013-P-31-13/16-10-1

PRIMLJENO: NEPOSREDNO - POŠTOM

..... dana 15-09-2016 20.....

Omot u privitku. Primjeraka 1 Priloga 1

Poslovni broj: Usž-1893/15-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Gorana Radmana, ranijeg glavnog ravnatelja HRT-a, Zagreb, Prisavlje 3, kojeg zastupa opunomoćenik Emil Havkić, odvjetnik u Zagrebu, Ružmarinka 31/2, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Republike Hrvatske, Zagreb, Kneza Mutimira 5, u predmetu radi sukoba interesa, odlučujući o žalbi protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, broj: UsI-2292/13-12 od 22. srpnja 2015., na sjednici vijeća održanoj 19. svibnja 2016.

presudio je

Žalba se odbija i potvrđuje se presuda Upravnog suda u Zagrebu, broj: UsI-2292/13-12 od 22. srpnja 2015.

Obrazloženje

Presudom prvostupanjskog suda odbijen je tužbeni zahtjev kojim je tužitelj tražio poništenje, podredno oglašavanje ništavom odluke tuženika broj: SI-31/13 od 15. svibnja 2013. Navedenom odlukom tuženik je utvrdio da je tužitelj istovremenim obnašanjem dužnosti glavnog ravnatelja HRT-a i dužnosti direktora trgovačkog društva Nautar d.o.o. izvršio povredu članka 14. stavka 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa, a propust prenošenja upravljačkih prava na temelju udjela u vlasništvu trgovačkog društva Nautar d.o.o. na drugu osobu ili posebno tijelo, odnosno na povjerenika za vrijeme obnašanja dužnosti glavnog ravnatelja HRT-a, da predstavlja povredu članka 16. stavka 1. istog Zakona. Također je utvrđeno da je istovremenim obnašanjem dužnosti glavnog ravnatelja HRT-a i dužnosti člana nadzornog odbora trgovačkog društva Hypo Alpe Adria Bank d.d. tužitelj prekršio odredbu članka 14. stavka 1. navedenog Zakona te da je propustio podnijeti izvješće o imovinskom stanju dužnosnika u roku od 30 dana od dana stupanja na dužnost što predstavlja povredu članka 8. i 9. ovog Zakona te je tužitelj upućen da za vrijeme obnašanja dužnosti prestane sudjelovati u radu Odbora za imenovanje i nagrade koje djeluje u sklopu nadzornog Odbora trgovačkog društva Atlantic Grupa i naloženo mu je da u roku od 15 dana razriješi utvrđene situacije potencijalnog sukoba interesa i da u istom roku podnese izvješće o imovinskom stanju, a za sve utvrđene povrede tužitelju je izrečena sankcija obustavom dijela neto mjesečne plaće u iznosu od 15.000,00 kn koja će trajati tri mjeseca i izvršiti se u tri jednaka mjesečna obroka i javno objavljivanje odluke u jednom dnevnom tisku na razini Republike Hrvatske po izboru tužitelja koji će snositi i trošak te javne objave.

Žalbu protiv navedene presude tužitelj podnosi zbog povrede pravila sudskog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Ističe kako je sud presudu ograničio na tvrdnju da je među strankama samo sporno primjenjuje li se Zakon o sprječavanju sukoba interesa na tužitelja pri čemu je propustio odlučiti o razmjernosti izrečene sankcije. Poziva se na obrazloženje odluke tuženika u kojoj je kao otegotna okolnost navedeno razmimoilaženje u pravnim stavovima oko nadležnosti na čemu je tuženik temeljio zaključak o stanju svijesti tužitelja što međutim nije razlog na temelju kojeg se može izreći sankcija niti provjeriti pravilnost i zakonitost izrečene sankcije s obzirom na njezinu vrstu i visinu. Oспорava stajalište prvostupanjskog suda u svezi primjene odredbe članka 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa te iako je tužitelj imenovan od strane Hrvatskog sabora na mjesto glavnog ravnatelja HRT-a ističe da nije imenovan kao dužnosnik što bi bio zakonski uvjet da se na neku osobu može primijeniti odredba stavka 2. tog članka Zakona. Poziva se na stajalište prvostupanjskog suda prema kojem popis iz članka 50. stavka 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa predstavlja nekonstitutivno pomoćno sredstvo te zaključuje da takvo sredstvo ne može mijenjati sadržaj konstitutivne odredbe članka 3. stavka 1. i 2. istog Zakona. Navodi da članak 3. ovog Zakona ne sadržava podatke o imenima i prezimenima, danom početka obnašanja dužnosti, vrste dužnosti, adrese i slično zbog čega tvrdi da se odredba članka 52. odnosi na isti krug osoba. Zbog navedenog smatra da je u njegovom slučaju pogrešno primijenjeno materijalno pravo jer nije dužnosnik u smislu Zakona o sprječavanju sukoba interesa.

Tuženik je dostavio odgovor na žalbu kojim osporava žalbene navode i predlaže da Sud žalbu odbije.

Žalba nije osnovana.

Tužitelj u žalbi ističe kako prvostupanjski sud nije obrazložio primijenjenu i izrečenu vrstu i visinu sankcije protivno članku 6. stavku 2. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" 49/10.) u vezi s člancima 42. i 43. Zakona o sprječavanju sukoba interesa ("Narodne novine" 26/11., 12/12. i 126/12.).

Uvidom u tužbu koja prileži spisu predmeta ovaj Sud utvrđuje da tužitelj nije na jasan i nedvosmislen način istaknuo da prigovara izrečenoj vrsti i visini sankcije. Pozivanje tužitelja na odredbu članka 6. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku kojom se propisuje primjena načela razmjernosti u zaštiti prava stranaka i javnog interesa, a kojom je propisano da će se prema stranci primjenjivati one mjere koje su za ispunjenje obveze za stranku povoljnije, ako se takvim mjerama postiže svrha propisa, je pogrešno jer je riječ o postupku u kojem je tuženik utvrdio da je tužitelj kao dužnosnik propustio postupiti sukladno propisanim obvezama te mu je na temelju odredaba članka 42. do 45. Zakona o sprječavanju sukoba interesa odredio vrstu i visinu sankcije. Prema navedenim odredbama Zakona o sprječavanju sukoba interesa tuženik na temelju slobodne ocjene unutar zakonom propisanog okvira, a s obzirom na težinu i posljedicu utvrđene povrede obveza određuje vrstu i visinu sankcije.

U konkretnom slučaju tuženik je izrekao sankciju u okviru odredbe članka 44. stavka 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa, a sankcija je izrečena za povrede članka 14. stavka 1., članka 16. stavka 1. i članka 8. i 9. Zakona o sprječavanju sukoba interesa kao jedinstvena. Za utvrđene povrede tužitelju je izrečena sankcija obustave dijela neto mjesečne plaće u iznosu od 15.000,00 kn koja će trajati tri mjeseca i izvršiti se u tri jednaka mjesečna obroka uz sankciju javnog objavljivanja odluke tuženika u jednom dnevnom tisku koji se objavljuje na razini Republike Hrvatske po izboru tužitelja.

Žalbenim navodima tužitelj nije doveo u sumnju da je ovako određena sankcija sukladna sankcijama propisanim Zakonom o sprječavanju sukoba interesa, a imajući u vidu broj i vrstu povreda koje je tuženik utvrdio primjerena je i pravilna.

Tužitelj je tužbu u upravnom sporu temeljio na tvrdnji prema kojoj glavni ravnatelj HRT-a kojeg imenuje Hrvatski sabor nije dužnosnik u smislu Zakona o sprječavanju sukoba interesa. U svezi s ovom tvrdnjom koju tužitelj detaljno obrazlaže i žalbenim navodima prvostupanjski sud dao je iscrpno, jasno i na zakonu utemeljeno obrazloženje, a žalbenim navodima kojima tužitelj ponavlja svoje poimanje dužnosnika u smislu odredbi navedenog Zakona nije doveo u sumnju pravilnost stajališta prvostupanjskog suda.

Navedeno stajalište sukladno je shvaćanju ovoga Suda koje je izraženo u većem broju ranije donesenih presuda, a prema kojem odredba članka 3. stavka 1. taksativno navodi dužnosnike na koje se odnosi Zakon o sprječavanju sukoba interesa, dok odredba stavka 2. pod dužnosnicima podrazumijeva osobe koje imenuje Hrvatski sabor, odnosno Vlada Republike Hrvatske ili Predsjednik Republike Hrvatske bez obzira radi li se o državnim dužnosnicima ili obnašateljima javnih službi.

Iz navedenih razloga žalbeni navodi nisu doveli u sumnju pravilnosti i zakonitost presude prvostupanjskog suda zbog čega je na temelju odredbe članka 74. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12. i 152/14.) odlučeno kao u izreci.

U Zagrebu 19. svibnja 2016.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić, v.r.

Za točnost otpis - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić